

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת לְרֵלָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ג' - חלק כ"ז

קונטרס 87

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחְמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

אנו מתנצלים לכל אלו שכתבו מכתבים ומפאת חוסר מקום איננו יכולים להכניסם בעלון זה, ובע"ה יפורסמו בעלונים הבאים

הכותב וחותם מתוך שמחה גדולה שזיכתי להינס ולהירשם חברת תלמידי הרשב"י ז"ע. ונא כשיהיה ביכולכם לשלוח לי האור, ואני מוכן לעזור לכם גם כן בהפצת האור בע"ה.

אלהינו פלדמן

☆☆☆

יום א' ד' באבול, תשס"ט

לכבוד... וועד מפעל האור העולמי שחינו עמי"ש

הגני מודה לכם על זיכוי הרכיב של הפצת האור הק, חינם אין כסף. לאחר שמילאתי טופס, ותוך חצי שעה כבר קיבלתי לידי את סג' חי' זוהר הקדוש. וכן 7 ספרים של תיקוני זוהר הק' ועלונים לחלוקה לביהמ"ד.

יהי רצון שהקב"ה ימלא שנותיכם בטוב ובנעימים, וזכות הרכיב תגן בעדיכם ובעד הדבנים והתורמים. ובזכות זה כודאי מובטח קירוב הגאולה השלימה במהרה בימינו אמן נצח סלה ועד

על חתמתו ע"י יעקב שבח ס"ט, בית משש

☆☆☆

ראיתי פעם בספר חסד לאברהם מזקניו של בעל החיד"א ז"ל:

...שלתעדי לבוא צריך להוריד את ספר האור לשווקים, זאת אומרת שכולם יגיעו. ללמוד את האור.

אם יש ביכולתכם לבדד המקור הייתי ששח לפוסס את המקור במלואו, שכולם יראו.

ב.א.

מכתבים למערכת

חודש תמוז תשס"ט.

לכבוד המפעל הקדוש להפצת האור העולמי. שלוי וברכה וכו"ס

ראיתי את העלונים המדברים בענין חשיבות לימוד האור גדולים וקטנים וכל הכלל ישראל. הדיבורים הקדושים מאוד הלוכו את נשתי ורגשתי. שזה פמש תרופה והצלה, ותכף ומיד התחלתי ללמוד זוהר הקדוש כמעט בכל יום.

ברצוני לציין שאני אברך לופד ככולל ליטאי, ולא ראיתי משהו שם שילמדו בספר הזוהר הקדוש, אבל קראתי מה שכתבתם על העלונים, ונשתופפתי איך יכול להיות שכל גדולי ישראל שותקים ולא מנלים לנו את הסוד הגדול הזה שגדולי עולם שאתם מביאים בפרט החזון איש והחפץ חיים איך שדבקו באור וגדולי הספרדים גם כן כותבים, וגדולי ירושלים פסקו כבר מזמן שרק זה יציל עליו.

אני מקוה כמו שרבינו נחמן ז"ע אמר שיעקר הגאולה יבוא עלי לדי ובזכות החיילים ואנשים פשוטים... באכותכם אני לופד ביה"כ ליום לערך שעה עד שעתים זוהר הקדוש בתק לישראל, וגם זהר על פרשת השבוע, ואני מנסה בע"ה לגמור כל שבוע כל הזוהר על פרשת השבוע. [ואמת שני רובה ללמוד יותר, אבל יש לי הרבה שיעורים] וכן הולדים שלי החתילו ללמוד זוהר כמעט בכל יום.

אני צריך לדגוש, כי למדתי הרבה תורה [לפי המצב שלי] אבל כמעט ולא הרגשתי חיות, הכל היה יבש. וכענין אני בן אדם אחר, הגשמה מתיחלה לבעור יום ויום יותר ויותר, כשאני קם מלימוד זוהר אני בריה חדשה, זה פמש כל כך מתוק שאי אפשר בכלל לתאר.

ואני בן אדם פשוט אמריקאי [הלוואי והייתי בן אדם פשוט], ואני מתאר לעצמי, אלו לומדי הכולל שלומדים כבר 30 שנה ככולל היו לומדים זוהר היו בעורים כמו איש לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו.

כ"ו תמוז התשס"ט.

הרב מנחם מנדל בן הגאון מוה"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

לכבוד המפעל הקדוש האור העולמי

הגני מודה לכם על הפצת האור הקדוש, שפחד טרדות שונות.

אמרתי לפעלא עבא איישר, כבוד אדוני אני הרב המובהק החסיד הקדוש היה משה הרבה השכם והערב על לימוד הקדוש זוהר בשנות השמד, בימי סטלין ותלמידיו שר"י, נהג בקדשו להקהיל קהילות ברבים ולדרוש בנייהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי זוהר לטהר נשמתם. היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיי וישבו כארבע, ארבע וחצי שעות רגופות, לפעמים נדירות היה השמש רבי ישראל ב"ר טוביה ע"ה מביא לרב כוס מים.

כשהיו מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים שהחושך מתגושש.

כמו כן נהג בקדשו להשיב על ידו ילדים בני חמש שש ששמעו וסתכלו בפנים הספר הזוהר הקדוש.

היה מצטט את הגאון הקדוש משרי מעלה רבי אייזיק מקומפנא זצ"ל שאמר בקדשו: "לו עמי שופע לי ישראל בדרכי יחלכו" וכו', ילדים בני שש ילמדו זוהר הקדוש ויכנס בהם יריאת שמים.

כמו כן נהג ללמוד ראשית חמפה עם קטנים, היה אומר שמה שאמרתי לא ללמוד ילד [אזרח] מקורו מהמשפכים ה"ר.

הרב מנחם מנדל בן הגאון מוה"ר שמואל טוביאס אב"ד דק"ק שטפנשט

☆☆☆

ברכה. איחול. מכתב. אקוסיטון. חריזה. קומיקס. חובבי. חסופי תיבות. מקורות. מאמר. קובץ. קונטרס. ספר. חובבי. תקציר. סיכום. פרסום. סיסמא. סיפור. הצגה. מצגת. שירה. הגהה. עריכה. תוכן. תרגום. שכתוב. ברכה. איחול. מכתב. חריזה בראשי תיבות. חריזה בסופי תיבות. מקורות. מאמר. קובץ. חוברת. עלון. עיתון. כתבה. תקציר. סיכום. פרסום. סיסמא. הצגה. מצגת. שירה. חמוץ. חתומה. נוסחה. חריזה. עריכה.

ניסוחית: 02-5800364

לכתיבה יש כתובת

עברית | אידיש | ENGLISH

הַקְדָּמָה לְזוֹהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשֻׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוֹהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוֹהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וּבְזוֹהַר (זוֹהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תֵּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמַּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְוָה תַקֵּן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוֹהַר"ק וּבְזוֹהַר יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוֹ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לּוֹקַח מַסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֶנֶת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עַב"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזוֹהַר: הַרְבֵּי רַבִּי בְרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזוֹהַר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקִדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נֶשֶׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזוֹהַר וְאָמַר בְּזוֹהַר הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" וּפִירוּשׁ: אֲנִי מִפִּיר אוֹתָךְ, וְאַתָּה מִפִּיר אוֹתִי. (טַעֲמֵי הַמְנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשֵׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזוֹהַר מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזוֹהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמַסְלַת בֵּית קֹדֶשׁ הַקְדוּשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזוֹהַר, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זוֹהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוּיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתֵם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלֵם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוֹהַר"ק, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבְעַת דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוֹהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאֵפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּדָה - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוֹהַר"ק, וּבְפִלְאָ יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וּכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנַּעֲשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מֵאֲמַר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עַב"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזוֹהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכֵן בְּלַמּוֹד הַזוֹהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

יהודי יקר!

ודאי ידוע לך גודל הענין בלימוד ואמירת הזהר הקדוש לכל אחד ואחד, "בהאי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי" – בספר הזהר הזה נצא מן הגלות ברחמים. ועוד ענינים רבים ונשגבים שזוכים אליהם על ידי לימוד הזהר הקדוש [ואפילו באמירתו בלבד].

על כן יצאנו "מפעל הזהר העולמי" בהשקפה מיוחדת של חלוקת ספרי הזהר היומי חנים לאלו המקבלים על עצמם את הלימוד היומי ומצטרפים למעגל הלומדים. ניתן להצטרף ללימוד באחד מן המסלולים הבאים:

הספר	זמן לימוד משוער	מספר עמודים ליום	סיום לימוד הספר
א תיקוני זוהר	3-4 דקות ביום	עמוד אחד ליום	שנה
ב ספרי הזהר	3-4 דקות ביום	עמוד אחד ליום	7 שנים
ג ספרי הזהר	5-7 דקות ביום	2-3 עמודים ליום	3 שנים
ד ספרי הזהר	15 דקות ביום	כ-7 עמודים ליום	שנה

כל הנרשם למסלול א' - יקבל חנים בעהשי"ת את ספר תיקוני זוהר ואור הזהר ועוד.

וכל הנרשם לאחד מן המסלולים ב' ג'-ד' - יקבל חנים בעהשי"ת את כל ספרי הזהר ותיקוני זוהר ואור הזהר ועוד, שייצא כס"ד בקרוב. בימים אלו אנו שוקדים על הוצאה חדשה של ספרי הזהר הקדוש מחולקים לפי לימוד יומי וכן את ספר "אור הזהר החדש" – שבו קרוב לאלף מאמרים מגדולי הדורות המדברים בשבח העוסקים באור הקדוש. הכולל קונטרסים: "גדולי ישראל והזהר" - "זוהר לזקנים עם נערים" - "אמירת הזהר כהלכתה", "לימוד זוהר היומי" "שער התיקונים" "שער הזהר" "שער ארץ ישראל והזהר" ועוד קונטרסים על מעלת לימוד הזהר הקדוש. "תיקוני זוהר היומי" – מחולק לעמוד יומי, בו ניתן בלימוד של 3-5 דקות לסיים את החלק היומי.

ברצוננו שכל יהודי יזכה ללמוד ולסיים את הזהר הקדוש, בוא והצטרף ל – 60,000 איש שכבר לומדים את הזהר מידי יום ביומו, תהווה חלק מן הכלל, ותהיה שותף בהצלחת עם ישראל.

גם אם הנך חושב שלא תוכל לעמוד בלימוד יומיומי, ישנה דרך נוספת בה תוכל להצטרף. ע"י תרומה בשווי של סט זוהר – העומד על סך \$36 - תזכה שיהודי ילמד מכתך, וכל הלימוד יקף לזכותך. אפשר גם לתרום להוצאת העלונים על הזהר לע"י, לברכה להצלחה וכל טוב.

כמו כן ניתן לתרום \$53 כמנין ג"ן עדן להוצאת סט זוהר עם פירוש - ספרים אלו מוכנים להדפסה, אך מתעכבים ומחכים לתרומתכם.

הרוצה לתרום להוצאת תיקוני זוהר 500 כרכים 7500 ש"ח
1000 כרכים 1500 ש"ח.
נשמח מאוד אם כבודו יטה שכם לענין נשגב זה, ויקדיש מעט מזמנו, הן למילוי השאלון המצורף בזה, והן לפעילות בעתיד.

מלוי השאלון יתרום מאוד להצלחת המפעל הקדוש.

ונסיים בתפילה יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שתתברכו בכל מילי דמיטב וכדאי הוא רבי שמעון ז"ע ועכ"י"א לסמוך עליו, ובפרט בשעת הדחק הידוע בדורינו זה. רשבי"י הקדוש בוודאי ימליץ טוב בעדניו בכל עת ובכל רגע ובכל שעה להושיענו בתשועת עולמים אמן.

בברכה:

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי.

בן. ועל זה אמר מה תתן לי ואנכי הלך עירי. שהרי לא תתן לי, שלא זכיתי בו. מכאן שאדם שלא זוכה בכנים בעולם הזה, לא זוכה בעולם ההוא להכנס לתוך הפרגוד.

ואברהם היה רואה באצטגנינות שלו שלא יוליד. מה כתוב? ויוצא אתו החוצה וגו'. ואמר לו הקדוש ברוך הוא, צא מאצטגנינות שלך, אברם אינו מוליד. אברהם מוליד! אמר לו הקדוש ברוך הוא, אל תסתפל בזה, אלא בסוד של שמי יהיה לך בן. זהו שכתוב פה יהיה ורעה. הסוד של השם הקדוש שמשם נקשר לו עם זה [בן] ולא מהצד האחר.

פה - שהוא השער לתפלה, בה ימצא ברכה, בה ימצא אדם את בקשתו. פה - אותו הצד שבא מצד הגבורה, שהרי מצד הגבורה בא יצחק. ואותו צד הגבורה נקרא כ"ה, שמשם באים פרות ופרות לעולם, ולא מהצד שלמטה של כוכבים ומזלות.

אז והאמן בה. נדבק למעלה ולא נדבק למטה. והאמן בה, ולא ככוכבים ומזלות. והאמן בה - שהבטיח לו שינבה את שכוו לעולם הבא. והאמן בה - באותה הדרך שנתנה לו, שמשם יבא לו זרע הוליד בעולם. ויחשבה לו צדקה. ויחשבה לו - שאף על גב שהיא דין, כאלו היא רחמים ה"פה" הזאת. דבר אחר ויחשבה לו צדקה - שקשר קשר עליון בפתחון לחברים יחד.

בא ראה, הנה העירו, אברהם מוליד - אברם אינו מוליד. וכי תאמר שהנה הוליד את ישמעאל בעודו אברם? אלא הבן ההוא שהבטיח לו הקדוש ברוך הוא,

בהאי עלמא לא זכי בההוא עלמא לאעלא גו פרגודא.

ואברהם הוה חמי באצטגנינות דיליה דלא יוליד. מה פתיב ויוצא אותו (דף צ

ט"ו) **החוצה וגו'.** (אמר ליה קדשא ברוך הוא צא מאצטגנינות דילך אברם אינו מוליד אברהם מוליד). **אמר ליה קדשא ברוך הוא לא תסתפל בהאי אלא ברזא דשמי יהא לך בר. הדיא הוא דכתיב פה יהיה ורעה. רזא דשמא קדישא דמתמן אתקשר ליה בדא (ברא) ולא מסטרא אחרא.**

כה יהוא תרעא לצלותא, **בה** ישפח ברכה, **בה** ישפח בר נש שאלתיה. **כה** ההוא סטרא דאתיין מסטרא דגבורה, דהא מסטרא דגבורה קא אתא יצחק. **וההוא סטרא דגבורה כה** אקרי דמתמן אתיין איבין ופירי לעלמא, **ולא** מסטרא דלתתא דככביא ומזלות.

ברין והאמן ביני. **אתדבק לעילא ולא אתדבק לתתא.** והאמן ביני ולא בככביא ומזולי.

והאמן ביני, דאבטח ליה דיסגי אנריה לעלמא דאתי. **והאמן ביני**, בההוא דרגא דאתיהיב ליה דמתמן ייתי ליה זרעא לאולדא בעלמא. **ויחשבה לו צדקה. ויחשבה לו דאף על גב דאיהי דינא כאילו היא רחמי האי כה.** דבר אחר ויחשבה לו צדקה, דקשיר קשרא עלאה בתתאה לחברא לון פחדא.

תא חזי, הא אתערו אברהם מוליד אברם אינו מוליד, וכי תימא דהא אוליד ישמעאל בעוד דאיהו אברם. **אלא** ההוא ברא דאבטח ליה קדשא ברוך הוא לא אוליד בעוד דאיהו אברם, דהא בעוד דאיהו אברם אוליד לתתא, פיון דאתקרי אברהם ועאל

בְּבְרִית כְּדִין אֹלֵיִד לְעִילָא, וּבְגִין כֶּף אַבְרָם
אֵינֹו מוֹלִיד בְּקִשְׁרָא עֲלָאָה, אַבְרָהָם מוֹלִיד
כְּמָה דְאַמְרֵן, וְאַתְקִשְׁר לְעִילָא בְּיַצְחָק:

וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תְּשָׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים וְגו' .
רַבִּי אַבָּא פְתַח (שמואל ב כב) כִּי מִי אֶל
מִבְּלַעְדֵי יְיָ וּמִי צוּר וְגו' . דָּוִד מִלְכָּא אָמַר הָאִי
קָרָא (תהלים י"ח) כִּי מִי אֶל מִבְּלַעְדֵי יְיָ . מֵאֵן הוּא
שְׁלִיטָא אוּ מִמְנָא דִּיכּוּל לְמַעַבְד מְדֵי מִבְּלַעְדֵי
יְיָ, אֲלֵא מַה דְאַתְפַּקֵּד מַעַם קִדְשָׁא בְרִיף הוּא,
בְּגִין דְכֻלְּהוּ לֹא בְרִשׁוּתֵיהוּ קִיִּימִי וְלֹא יְכָלִי
לְמַעַבְד מְדֵי . וּמִי צוּר, וּמֵאֵן אִיהוּ תַקִּיף
דִּיכּוּל לְמַעַבְד תַּקְפָּא וּגְבוּרָה מִגְרָמִיה
מִבְּלַעְדֵי אֱלֹהֵינוּ . אֲלֵא כֻלְּהוּ בִידָא דְקוּדְשָׁא
בְרִיף הוּא וְלֹא יְכִיל לְמַעַבְד מְדֵי בַר
בְּרִשׁוּתֵיהָ .

דְּבַר אַחַר כִּי מִי אֶל מִבְּלַעְדֵי יְיָ . דְקִדְשָׁא
בְרִיף הוּא כֻלָּא בְרִשׁוּתֵיהָ וְלֹא כְמֵאֵן
דְאַתְחַזִּי בְחִיזוּ דְכַכְבִּיא וּמְזֻלִי, דְכֻלְּהוּ אַחֲזִינִי
מְלָה, וְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא אַחֲלָף לִיה לְגוּוֹנָא
אַחֲרָא . וּמִי צוּר זוּלְתֵי אֱלֹהֵינוּ . הָא אוּקְמוּהָ
דְלִית צִייר כְּמָה דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא דְאִיהוּ
צִייר שְׁלִים עֶבֶד וְצִייר דִּיוקְנָא גוּ דִּיוקְנָא
וְאַשְׁלִים לְהָהוּא דִּיוקְנָא כְּכֹל תַּקּוּנֵיהָ, וְאַעִיל
בָּה נֶפֶשׁ עֲלָאָה דְדִמִּי לְתַקּוּנָא עֲלָאָה, בְּגִין כֶּף
לִית צִייר כְּקִדְשָׁא בְרִיף הוּא .

הָא חֲזִי, מַהְהוּא זְרַעָא דְבַר נֶשׁ פֶּד אַתְעַר
תִּיאוּבְתִיהָ לְגַבֵּי נוּקְבִיהָ וְנוּקְבִיהָ אַתְעַרַת
לְגַבִּיהָ כְּדִין מִתְחַבְרֵן תְּרוּוּיְהוּ כְחֻדָּא וְנִפְק
מִנֵּיהוּ בַר חַד דְכֻלִּיל מִתְרִין דִּיוקְנִין פְּחַד .
בְּגִין דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא צִייר לִיה בְּצִיּוּרָא
דְאַתְפַּלִּיל מִתְרוּוּיְהוּ . וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נֶשׁ
דְמִיּוּת פְּאָחַד, מִשּׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא צִיר אוּתוּ בְּצִיּוּר שְׁנַכְלֵל מִשְׁנֵיהֶם . וְעַל כֶּן צִירָא אֲדָם

לֹא הוֹלִיד אוּתוּ בְּעוּדוּ אַבְרָם,
שְׁהִירֵי בְּעוּדוּ אַבְרָם הוֹלִיד
לְמַטָּה . כִּיִּין שְׁנַקְרָא אַבְרָהָם
וּנְכַנְס בְּבְרִית, אַז הוֹלִיד לְמַעְלָה .
וּמִשּׁוּם כֶּף אַבְרָם אֵינֹו מוֹלִיד
בְּקִשְׁרָא עֲלִיּוֹן, אַבְרָהָם מוֹלִיד כְּמוֹ
שְׁאַמְרֵנוּ, וְנִקְשֵׁר לְמַעְלָה בְּיַצְחָק .
וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תְּשָׁעִים שָׁנָה
וְתִשְׁעֵי שָׁנִים וְגו' . רַבִּי אַבָּא פְתַח,
(שמואל-ב כב) כִּי מִי אֶל מִבְּלַעְדֵי ה' .
וּמִי צוּר וְגו' . דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֵת
הַפְּסוּק הַזֶּה, כִּי מִי אֶל מִבְּלַעְדֵי
ה' - מִי הוּא הַשְּׁלִיט אוּ הַמְּמַנָּה
שְׁיִכּוּל לַעֲשׂוֹת דְבַר מִבְּלַעְדֵי ה' ?
אֲלֵא מִי שְׁהַצִּטָּה מַעַם הַקְּדוּשׁ
בְּרוּף הוּא, מִשּׁוּם שְׁפָלָם אֵין
עוֹמְדִים בְּרִשְׁוֹתָם וְלֹא יְכֹולִים
לַעֲשׂוֹת דְבַר . וּמִי צוּר - וּמִי הוּא
הַתַּקִּיף שְׁיִכּוּל לַעֲשׂוֹת תַּקְפָּא
וּגְבוּרָה מִעַצְמוּ מִבְּלַעְדֵי
אֱלֹהֵינוּ ? אֲלֵא כֻלָּם בִּיד הַקְּדוּשׁ
בְּרוּף הוּא, וְלֹא יְכֹול לַעֲשׂוֹת
דְבַר, רַק מְרִשׁוּתוֹ .

דְּבַר אַחַר כִּי מִי אֶל מִבְּלַעְדֵי ה'
- שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַכֹּל
בְּרִשׁוּתוֹ, וְלֹא כְמִי שְׁנַרְאָה
בְּמַרְאָה הַכּוֹכְבִים וְהַמְּזֻלוֹת,
שְׁכֻלָם מְרָאִים דְבַר, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּף הוּא מְחַלִּפוֹ לְגִין אַחַר .
וּמִי צוּר זוּלְתֵי אֱלֹהֵינוּ, הִירֵ
פְרִשׁוּהָ שְׁאִין צִיר כְּמוֹ שְׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּף הוּא, שְׁהוּא צִיר שְׁלָם,
עוֹשֶׂה וּמַצִּיר דְמוּת בְּתוֹף דְמוּת,
וּמִשְׁלִים אֵת אוּתָהּ הַדְּמוּת כְּכֹל
תַּקּוּנָה, וּמְכַנְסֵי בּוּ נֶפֶשׁ עֲלִיוְנָה,
שְׁדוּמָה לְתַקּוּן הַעֲלִיּוֹן, מִשּׁוּם כֶּף
אֵין צִיר כְּמוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא .
בֵּא רָאָה, מֵאוּתוּ הַזְּרַע שֶׁל אָדָם,
כְּשִׁמְתַעוּרְתָּ תְּשׁוּקָתוֹ לְנִקְבָתוֹ,
וּנְקָבָתוֹ מִתְעוּרְתָּ אֵלָיו, אַז
מִתְחַבְרִים שְׁנֵיהֶם יַחַד, וְיוֹצֵא
מֵהֶם בֶּן אֶחָד שְׁכֻלִיל מִשְׁתֵּי
דְמִיּוּת פְּאָחַד, מִשּׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא צִיר אוּתוּ בְּצִיּוּר שְׁנַכְלֵל מִשְׁנֵיהֶם . וְעַל כֶּן צִירָא אֲדָם

לְקַדְּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּזִמְן הַהוּא, כְּדִי שְׂיִמְצֵא הַדְּמוּת הַהִיא בְּצִיּוּר שְׁלֵם כְּרֵאוּי.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, בֵּא רְאֵה, כַּמָּה גְּדוּלִים הֵם מַעֲשֵׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהָרִי הָאֲמֻנֹת וְהַצִּיּוּר שֶׁל הָאָדָם הִיא כְּמוֹ הָעוֹלָם, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא עוֹלָמוֹת, וּמְזוּנָג זְנוּנִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ, וְהוּא צִיֵּר אֶת דְּמוּתָם טָרְם בּוֹאֵם לְעוֹלָם.

בֵּא רְאֵה, שְׂאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם, וְכִי סֵפֶר הָיָה לוֹ? אֲלֵא פִּרְשִׁיה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְאָה לְאָדָם הִרְאִישׁוֹן דֹּר דֹּר וְדוֹרָשׁוֹ וְכוּ'. אִיךָ הִרְאָה לוֹ? אִם תֹּאמַר שֶׁרְאָה בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ שֶׁהֵם עֲתִידִים לְבֹא לְעוֹלָם כְּמִי שֶׁרוֹאֶה בְּחֻכְמָה מִה יֵבֵא לְעוֹלָם - לֹא כֵן, אֲלֵא רְאָה בְּעֵינָיו אֶת כָּלֶם, וְאוֹתָהּ הַדְּמוּת שֶׁעֲתִידִים לַעֲמֹד בָּהּ בְּעוֹלָם, אֶת כָּלֶם הוּא רְאָה בְּעֵינָיו. מִה הִטְעַם? מִשׁוֹם שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, כָּל הַנְּפֻשׁוֹת הַעֲתִידוֹת לַעֲמֹד בְּכִנּוּי הָאָדָם, כֵּלָן עוֹמְדוֹת לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָהּ הַדְּמוּת מִמַּשׁ שֶׁעֲתִידוֹת לַעֲמֹד בָּהּ בְּעוֹלָם.

כְּמוֹ כֵּן כָּל אוֹתָם הַצִּדִּיקִים, אַחַר שִׁיּוּצֵאִים מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל הַנְּפֻשׁוֹת עוֹלוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהֶם דְּמוּת אַחֲרַת לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהּ כְּמוֹ שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. מִשׁוֹם כֵּן כָּלֶם עוֹמְדִים לְפָנָיו, וְרְאָה אוֹתָם אָדָם הִרְאִישׁוֹן בְּעֵינָיו.

וְאִם תֹּאמַר, שְׂאֲחַר שֶׁרְאָה אוֹתָם לֹא עָמְדוּ בְּקִיּוּמָם - בֵּא וְתִרְאֵה, כָּל דְּבַרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם בְּקִיּוּם וְעוֹמְדִים לְפָנָיו עַד שִׁיּוֹרְדִים לְעוֹלָם. כְּמוֹ זֶה כְּתוּב (דְּבָרִים כט) פִּי

לְקַדְּשׁ אֶת גְּרַמְיָה בְּהוּא זְמַנָּא בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח הוּא דְיוֹקְנָא בְּצִיּוּרָא שְׁלֵם כְּדָקָא חֲזִי.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא תָא חֲזִי, כַּמָּה אֲנוּן רַבְרַבִּין עוֹבְדוּי דְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא אוּמְנֹתָא וְצִיּוּרָא דְבַר נֶשׁ אִיהוּ כְּגוּוּנָא דְעֵלְמָא, וּבְכָל יוּמָא וְיוּמָא קַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּרִי עֵלְמָא מְזוּנָג זְנוּנִין כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לֵיה, וְהוּא צִיֵּר דְיוֹקְנֵיהוֹן עַד לָא יִיתוּן לְעֵלְמָא.

תָּא חֲזִי, דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְכִי סֵפֶר הָיָה לֵיה. אֲלֵא אוּקְמוּהָ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲמִי לֵיה לְאָדָם הִרְאִישׁוֹן דֹּר דֹּר וְדוֹרָשׁוֹ וְכוּ'. הִיאֵךְ אַחֲמִי לֵיה, אִי תִימָא דְחֻמָּא בְּרוּחַ קַדְּשָׁא דְאֲנוּן זְמִינִין לְמִיתֵי לְעֵלְמָא. כַּמָּאן דְחֻמָּא בְּחֻכְמָתָא מִה דְיִיתִי לְעֵלְמָא. לָאו הָכִי, אֲלֵא חֻמָּא בְּעֵינָא כְּלָהוּ. וְהוּא דְיוֹקְנָא דְזְמִינִין לְמִיקָם בִּיה בְּעֵלְמָא כְּלָהוּ חֻמָּא בְּעֵינָא, מָאי טַעְמָא בְּגִין דְמִיּוּמָא דְאֲתַבְרִי עֵלְמָא כְּלָהוּ נַפְשָׁאן דְזְמִינִין לְמִיקָם בְּכִנּוּי נֶשׁא כְּלָהוּ קְיִימִין קְמִי קַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהוּא דְיוֹקְנָא מִמַּשׁ דְזְמִינִין לְמִיקָם בִּיה (דְּבָרִים כט) בְּעֵלְמָא.

כְּגוּוּנָא דָא כָּל אֲנוּן צִדִּיקֵיָא בְּתַר דְנַפְקִין מִהֵאִי עֵלְמָא כְּלָהוּ נַפְשָׁאן סִלְקוּן, וְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזַמִּין לוֹן דְיוֹקְנָא אַחֲרָא לְאֲתַלְבְּשָׁא בְהוּ כְּגוּוּנָא דְהוּוּ בְּהֵאִי עֵלְמָא, בְּגִין כֵּן כְּלָהוּ קְיִימִין קְמִיה וְחֻמָּא לוֹן אָדָם הִרְאִישׁוֹן בְּעֵינָא.

וְאִי תִימָא בְּתַר דְחֻמָּא לוֹן לָא קְיִימִי בְּקִיּוּמֵיהוּ. תָּא חֲזִי כָּל מְלוּי דְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִיּוּמָא אֲנוּן וְקְיִימוּ קְמִיה עַד דְנַחְתּוּ לְעֵלְמָא. כְּגוּוּנָא דָא כְּתִיב, (דְּבָרִים כט) פִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פִּה וְגו' הָא אוּקְמוּהָ דְכְּלָהוּ

בְּנֵי נִשְׂא דְזַמְיִנִין לְמַהְיִי בְּעֵלְמָא כְּלֵהוּ
אֲשַׁתְּכַחוּ תַּמָּן.

הָבָא אִית לְאִסְתַּפְּלָא דְהָא כְּתִיב אֵת אֲשֶׁר
אֵינְנוּ פִּה וְגו' וּמִשְׁמַע הִנְהוּ (בְּלֵהוּ)
דִּיפְקוּן מֵאֲנוּן דְקִימִימוּ תַּמָּן, בְּגִין דְכְּתִיב עֲמֵנוּ
הַיּוֹם וְלֹא כְּתִיב עֲמֵנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם. אֲלֵא וְדָאִי
(הָבָא) כְּלֵהוּ קִימִימוּ תַּמָּן אֲלֵא דְלֹא אֲתַחֲזוּ
לְעֵינָא, בְּגִין כְּפֻךְ פְּתִיב עֲמֵנוּ הַיּוֹם אַף עַל גַּב
דְּלֹא אֲתַחֲזוּן.

וְאִי תִימָא מְאִי טַעְמָא לֹא אֲתַחֲזוּן הָבָא כְּמָה
דְּאֲתַחֲזוּן לְאִדָּם הִרְאִשׁוּן דְחֻמָּא לֹון
עֵינָא בְּעֵינָא, וְהָא הָבָא אֲתַחֲזוּ יְתִיר. אֲלֵא
הָבָא כַּד אֲתִיְהִיבַת אוּרִייתָא לִישְׂרָאֵל חִיזוּ
אֲחֵרָא וְדִרְגִין עֲלֵאִין הֵווּ חֻמָּאן וּמִסְתַּפְּלָאן
עֵינָא בְּעֵינָא וְהֵווּ תְּאִיבִין לְאִסְתַּפְּלָא וּלְמַחֲמִי
בִּיקְרָא דְמַרְיָהוֹן, וּבְגִין כְּפֻךְ חֻמוּ יְקָרָא עֲלֵאָה
דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּלַחֲדוּדִי וְלֹא מְאֲחֵרָא.

וְעַל דָּא כְּלֵהוּ בְּנֵי נִשְׂא דְזַמְיִנִין לְקִימָא
בְּעֵלְמָא כְּלֵהוּ קִימִי קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיף
הוּא בְּאֲנוּן דִּיּוֹקִינִין מִמֶּשׁ דְזַמְיִנִין לְקִימָא
בִּיהַּ הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים קַלֵּט) גְּלַמִּי רָאוּ
עֵינִיךָ וְעַל סִפְרָךָ וְגו'. גְּלַמִּי רָאוּ עֵינִיךָ. מְאִי
טַעְמָא בְּגִין דְּדִיּוֹקִנָא אֲחֵרָא עֲלֵאָה הוּי כְּהֵאִי
וּבְגִין כְּפֻךְ פְּתִיב, (תְּהִלִּים יח) וּמִי צוּר זוּלָתִי
אֲלֵהִינוּ. מָאן צִיּוּר טַב דְצִיּוּר (דְּכִלִּיל) כְּלֵא (דָּא בְּרָא)
כְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

דְּבַר אַחַר פִּי מִי אֱלוֹהֵי, דָּא רְזָא דְמִלְּהָ דְהָא
אֵל כְּלֵלָא הוּא דְאֲתַפְּלִיל מִכְּלֵהוּ דְרִגִין,
וְאִי תִימָא דְהָא אֵל אִיהוּ דְרִגָּא אֲחֵרָא בְּגִין
דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ז) וְאֵל זַעַם בְּכָל יוֹם. תָּא חֲזִי,
דְהָא לִית אֵל מִכְּלֵעֲדִי יִי דְלָאוּ אִיהוּ בְּלַחֲדוּדִי
וְלֹא אֲתַפְּרֵשׁ לְעֵלְמִין. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל ב
כב) כִּי מִי אֵל מִכְּלֵעֲדִי יִי וְגו', וּמִי צוּר וְגו'

וְגו'. הִרִי פְרִשׁוּהָ, שְׁכָל בְּנֵי
הָאָדָם שְׁעִתִּידִים לְהֵיזוֹת בְּעוֹלָם,
כְּלָם נִמְצְאוּ שָׁם.

כָּאן יֵשׁ לְהִסְתַּפְּלָא, שְׁהִרִי כְּתוּב
אֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פִּה וְגו', וּמִשְׁמַע
אֵלוּ [כְּלָם] שְׁיִצְאוּ מֵאוֹתָם שְׁעִמְדוּ
שָׁם, מִשׁוּם שְׁכְּתוּב עֲמֵנוּ הַיּוֹם,
וְלֹא כְּתוּב עֲמֵנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם. אֲלֵא
וְדָאִי [כָּאן] כְּלָם עֲמְדוּ שָׁם, אֲלֵא
שְׁלֵא נִרְאוּ לְעֵינֵי, מִשׁוּם כְּפֻךְ כְּתוּב
עֲמֵנוּ הַיּוֹם אַף עַל גַּב שְׁלֵא נִרְאוּ.
וְאִם תֵּאמַר, מַה הִטְעַם לֹא נִרְאוּ
כָּאן כְּמוֹ שְׁנִרְאוּ לְאִדָּם הִרְאִשׁוּן
שְׂרָאָה אוֹתָם עֵין בְּעֵינֵי, וְהִרִי כָּאן
רָאוּ יוֹתֵר? אֲלֵא כָּאן, כְּשִׁנְתָּנָה
תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מִרְאָה אַחַר
וּדְרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת. הִיוּ רוֹאִים
וּמִסְתַּפְּלִים עֵין בְּעֵינֵי, וְהִיוּ
מִשְׁתַּוָּקְקִים לְהִסְתַּפְּלָא וְלִרְאוֹת
בְּכַבּוּד רְבוּנָם, וּמִשׁוּם כְּפֻךְ רָאוּ
אֵת הַכְּבוּד הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ וְלֹא מֵאַחַר.

וְעַל כֵּן, כֵּן בְּנֵי הָאָדָם שְׁעִתִּידִים
לְעַמֵּד בְּעוֹלָם, כְּלָם עוֹמְדִים לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָן
הַדְּמִיוֹת מִמֶּשׁ שְׁעִתִּידִים לְעַמֵּד
בְּהֵן. זֶהוּ שְׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קַלֵּט) גְּלַמִּי
רָאוּ עֵינִיךָ וְעַל סִפְרָךָ וְגו'. גְּלַמִּי
רָאוּ עֵינִיךָ, מַה הִטְעַם? מִשׁוּם
שְׁדַמּוֹת אַחֲרַת עֲלִיּוֹנָה הִיִּתָּה
כְּזֶה, וּמִשׁוּם כְּפֻךְ כְּתוּב (שִׁם יח) וּמִי
צוּר זוּלָתִי אֲלֵהִינוּ, מִי הַצִּיּוּר
הַטּוֹב שְׁצִיּוּר [שְׁבוּלָל] הַכֵּל [עַם וְהָ]
כְּמוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.?

דְּבַר אַחַר פִּי מִי אֱלוֹהֵי - זֶה סוּד
הַדְּבַר, שְׁהִרִי אֵל הוּא כְּלָל
שְׁנִכְלָל מִכָּל הַדְּרָגוֹת. וְאִם תֵּאמַר
שְׁאֵל הַזֶּה הִיא דְרָגָה אַחֲרַת,
מִשׁוּם שְׁכְּתוּב (שִׁם ז) וְאֵל זַעַם בְּכָל
יוֹם? בֵּא רָאָה, שְׁהִרִי אֵין אֵל
מִכְּלֵעֲדִי ה' שְׁאֵינּוּ לְבַדּוֹ, וְלֹא
נִפְרָד לְעוֹלָמִים, וְעַל כֵּן כְּתוּב
(שְׁמוּאֵל ב-כב) כִּי מִי אֵל מִכְּלֵעֲדִי ה'
וְגו'. וּמִי צוּר וְגו', שְׁהִרִי צוּר

אינו לבדו, אלא הכל אחד, פכתוב (דברים ד) וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים וגו'.

בא ראה, שטרם שנמול אברהם, היה מדבר עמו מתוך מחזה לבדו, כמו שנאמר, שכתוב היה דבר ה' אל אברהם במחזה וגו'. במחזה - באותו המראה, הדרגה שכל הדמיות נראות בה, כמו שנאמר. והמחזה הזה הוא סוד הברית.

ואם תאמר שמשום כך נקרא מחזה, משום שהיא הדרגה המראה שכל הדמיות נראות בה ואז נקראת מחזה - הרי אמרת בראשונה, שטרם שנמול אברהם, לא היה מדבר עמו, רק הדרגה הזו שאין שורים עליה הדרגות האחרות, ועכשו אמרת במחזה - המראה של כל הדרגות העליונות הוא, והרי טרם שנמול כתוב היה דבר ה' אל אברהם במחזה?.

א"ל הדרגה הזו היא המראה של כל הדרגות העליונות, ובמראה של הדרגות העליונות נתקנה. ואף על גב שבאותו הזמן אברהם לא היה מהול - הדרגה הזו במראה של הדרגות העליונות היא, ובכל אותם הגונים עומדת, והמראה של אותם הגונים עומד פתחיה. אחד מזימן - גון לבן, ואחד משמאל - גון אדם, אחד שכלול מכל הגונים. והוא המראה שכל הגונים העליונים עומדים עליו. ועל זה במראה הזה עמד על אברהם ודבר עמו, ואף על גב שלא נמול. כיון שנמול מה פתוב? וירא ה' אל אברהם.

בא ראה, בכלעם ואמר פתוב

מחזה שדי, ובאברהם פתוב מחזה סתם. מה בין זה לזה? אלא מחזה שדי אלו שלמטה [שקצאו] ממנו, והם המראה שלו. מחזה סתם, מחזה זה הוא ה' [של כל מרחק] שכל הדמיות העליונות נראות

דהא צור לאו איהו בלחודוי אלא כללא חד פדכתיב, (דברים ד) וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים וגו'.

הא חזי, עד לא אתגזר אברהם הוה ממליל עמיה מגו מחזה בלחודוי כמה דאתמר דכתיב היה דבר יי אל אברהם במחזה וגו'. במחזה. ביהוה חיוו דרגא דכל דיוקנין אתחזיין ביה, כמה דאתמר. והאי מחזה איהו רזא דברית.

וא' תימא דבגין כך אקרי מחזה בגין דאיהו דרגא חיוו דכל דיוקנין אתחזיין ביה וכדין אקרי מחזה, הא אמרת בקדמיתא דעד לא אתגזר אברהם לא הוה ממליל עמיה בר האי דרגא דלא שראן עלוי דרגין אתרנין, והשתא אמרת במחזה חיוו דכל דרגין עלאין (איהו). והא עד לא אתגזר פתיב היה דבר יי אל

אברהם במחזה. (דף צא ע"א).

אלא האי דרגא חיוו דכל דרגין עלאין איהו ובחיוו דדרגין עלאין אתתקן. ואף על גב דבההוא זמנא דאברהם לא הוה גזיר האי דרגא בחיוו דדרגין עלאין איהו ובכל אנון גוונין איהו קאים. וחיוו דאנון גוונין קיימי תחותיה חד מימנא גוון חוור. חד משמאלא גוון סומק. חד דכליל מפל גוונין, ואיהו חיוו דכל גוונין עלאין דקיימי עליה. ועל דא כהאי חיוו קאים עליה דאברהם ומליל עמיה ואף על גב דלא אתגזר. כיון דאתגזר מה כתיב וירא יי אל אברהם.

הא חזי, מחזה שדי (אמר) פתיב בכלעם. ובאברהם פתיב מחזה סתם, מה בין האי להאי. אלא מחזה שדי אלן דלתתא

מחזה שדי, ובאברהם פתוב מחזה סתם. מה בין זה לזה? אלא מחזה שדי אלו שלמטה [שקצאו] ממנו, והם המראה שלו. מחזה סתם, מחזה זה הוא ה' [של כל מרחק] שכל הדמיות העליונות נראות

בו. ומשום כך פתוב באברהם מחזה סתם, ובבלעם מחזה שדי. ועל כן, טרם שנמול אברהם, היתה לו הדרגה הזו כפי שאמרנו. כיון שנמול, מיד וירא אליו ה' וגו'. נראה כל [שאר] הדרגות על הדרגה הזו, והדרגה הזו הדרה עמו כראוי בשלמות. ואברהם נקשר מדרגה לדרגה, ונכנס לברית הקדש כראוי בשלמות.

השלמה מההשמות (סימן מ"ח)

שכינה נקראת אות ברית מצד של צדיק יסוד עולם. זאת אות הברית - בסני. [בין] העמוד האמצעי, ובין בני ישראל - נצח הוד. אות - זה צדיק. היא - זו שכינה. (שמות לא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים - מכתר עד העמוד האמצעי, שאין שש בכל מקום אלא מצד האות ו', ואין שביעי אלא מצד האות י', עטרה על ראשו. החכמה העליונה היא אות, החכמה התחתונה היא אות, ותקנו למול לשמנה ששם היא חכמה עד היסוד, לקבל בהם "קטנה להעלותה עד הפתח להיות עטרה על ראשם, ותקנו לשם הערלה בכלי ופר, לקיים ונחש עפר לחמו: ע"כ מההשמות.

בא ראה, כיון שנמול אברהם, יצא מהערלה, ונכנס לברית הקדושה, והתעטר בעטרה קדושה, ונכנס בברית שהעולם עומד עליה, ואז התקיים העולם בגללו, משום שפתוב (ירמיה אל) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, וכתוב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בה"א בראם, באברהם, והכל עומד בסוד אחר.

מנייה ואנון חיוזו דיליה. מחזה סתם מחזה דא הוא ה' (דכל חיוז) דכל דיוקננין עלאין אתחזיין ביה, ובגין כך פתיב באברהם מחזה סתם ובבלעם מחזה שדי.

ועל דא עד לא אתגור אברהם הוה ליה האי דרגא פדאמרן. כיון דאתגור מיד וירא אליו יי וגו' אתחזון פלהו (שאר) (ד' צא ע"ב) דרגין על האי דרגא, והאי דרגא מליל עמיה פדקא חזי בשלימו. ואברהם אתקטר מדרגא לדרגא ועאל בברית קיימא קדישא דקדא חזי בשלימו

השלמה מההשמות (סימן מ"ח)

שכינהא אתקריאת אות ברית מסטרא דצדיק יסוד עולם זאת אות הברית בסני (ס"א ב"ג). עמודא דאמצעיתא. ובין בני ישראל נצ"ח הו"ד. אות דא צדיק, היא דא שכינתא (שמות ל"א) כי ששת ימים עשה יי את השמים מפת"ר עד עמודא דאמצעיתא. דלית שית בכל אתר אלא מסטרא דאת ו' ולית שביעי אלא מסטרא דאת י' עטרה על רישיה חכמ"ה עלאה אות היא חכמה תתאה אות היא. ותקינו למגור לתמנייא דאיהו תמן חכמ"ה עד יסוד לקבלא בהון י' זעירא לסלקא לה עד פתח למהוי עטרה על ראשיהון ותקינו לשוייא ערלה במנא ועפרא לקיים (שע"ה ס"ח) ונחש עפר לחמו: (עד כאן מההשמות)

הא חזי, כיון דאתגור אברהם, נפק מערלה ועאל בקיימא קדישא ואתעטר בעטרא קדישא ועאל בקיימא דעלמא קאים עליה, וידין אתקיים עלמא בגיגיה. בגין דכתיב

(ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. וכתוב

(בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה"א בראם, באברהם.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלא אלוקה, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלא רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שצמיל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן ע"ן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וע"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם
וּלְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנַּחֵל עֲדָנוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בכדי להצטרף לאחד מן המסלולים כנרשם בצידו השני של הדף נא למלא את הפרטים המודגשים בכתב ברור ולשלוח למספר פקס 02-9951300 או לדואר אלקטרוני hazohar.com@gmail.com

בהתנדב עם ברכו ה' – אנו זקוקים בדחיפות לאנשים נמרצים המעוניינים להתנדב לפעולות הארגון "מפעל הזוהר העולמי". על כן נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בניי הנמצאים בכל אתר ואתר, עורו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון, בואו וטלו חלק בקירוב הגאולה. התנדבו לחלוקת עלונים, סייעו בהפצת ספרי הזוהר וכדו'. כל המעוניין לזכות בכך,

מעוניין להצטרף למסלול א/ב/ג/ד (כנרשם בדף טו)

פרטים			
שם	משפחה	טלפון	פלאפון
שיוף לקהילה/חסידות	שפת דיבור	פקס	דואר אלקטרוני

כתובת			
רחוב	עיר	מיקוד	דירה
על יד רחוב ראשי		אזור	קומה

מקצוע			
לומד/עובד	בן-ישיבה	בית-מדרש	מקום עבודה
	כתובת לימודים/עבודה	עיר	טלפון

התנדבות			
מעוניין לעזור		כמה שעות מעוניין לעזור	רשיון רכב
פעם בשבוע/שבועיים/חודש/חודשיים/		טלפנות	נקודת חלוקה בביתך
סוג ההתנדבות			
חלוקת עלונים על הזוהר		כמה בתי כנסיות	
חלוקת ספרים / נקודת חלוקה לספרים		10/20 יותר	
		כמה (יש מקום לאיחסון בביתך?)	
		10/20 יותר	

האם הנך מסכים להכניס את מס' הטלפון שלך בספרי הזוהר של מפעלינו הקדוש בכדי לזכות את הרבים?

לארגן חלוקת ספרי זוהר	לענות לשואלים בטלפון	לארגן חלוקת עלונים	להזמין לאספות	לקיים אסיפת התייעצות

האם ראת את העלונים? עלונים 1/2/3/4
 האם ראית את הפלקטים הגדולים (בגודל של 9 עמודים) תלוי בבית המדרש באותו הזמן שחילקו את העלונים הקטנים? כן / לא.
 היכן ראיתם את הפלקטים הגדולים? באיזה בית מדרש? אם לא ראיתם אנו נשלח לשם
 יש מקומות שהנך מעוניין שיוגיע לשם עלונים ופלקטים ולא הגיע, היכן? נא לציין עלונים _____ גליונות _____

הערות/עצות	
------------	--

תאריך _____ חתימה _____

נא למלאות השאלון כדלקמן בכתב ברור ולשלוח לפקס : 02-9951300 או לדואר אלקטרוני hazohar.com@gmail.com

לשימוש משרדי			
דף מספר	עיר	פקס	דואר אלקטרוני